



Foto: Laia Noguera

Eras Trías, Montse, Clavell, Clara M.; Viure Comas, Munsa; Juncà Rossell, Imma (2022)
«Medalles de la ciutat 2022: Montserrat Medalla Medalla, Vicenç Sáez de Tejada i Escal, Javi, Salvador Estany Bassa i la [...]
Medalles de la Ciutat / Ajuntament de Granollers / Arxiu Municipal de Granollers

Vicenç Sáez de Tejada Escandón



En Vicenç amb la bicicleta a Roca Umbert (Foto: Josep Nogués)

Medalla de la Ciutat al senyor **Vicenç Sáez de Tejada Escandón**, a títol pòstum
Rota (Cadis), 1960 - Granollers, 2022
Activista social i cultural amb gran compromís a la ciutat

Es distingeix Vicenç Sáez de Tejada Escandón, a títol pòstum, pel seu activisme social i el seu compromís amb la vida cultural i associativa de Granollers.

En Vicenç va arribar a Granollers, al barri de Sant Miquel, de ben petit, l'any 1962. Va estudiar a l'escola Pia i a l'Escola Municipal de Treball. Essent molt jove, ja es va començar a implicar en les lluites veïnals del barri i va formar part de l'associació de veïns. També va participar en les primeres eleccions municipals de l'any 1979, quan va ocupar el 18è lloc en la llista del PSUC.

Va dedicar gairebé tota la seva vida professional a l'àmbit de la cultura, tant des de l'Ajuntament o el Teatre Auditori de Granollers com des de Tríptic, l'empresa que va fundar l'any 1986. Els darrers 14 anys va estar vinculat professionalment al Teatre Auditori; en la darrera etapa, com a coordinador d'activitats externes.

Persona molt implicada en la vida cultural i associativa de Granollers, va participar en nombroses entitats i va ser impulsor de grans iniciatives que han contribuït al dinamisme cultural de Granollers, com la Festa Major de Blaus i Blaus. Més enllà del món de la cultura, també va continuar participant en entitats de diversos àmbits: formava part del col·lectiu EnRaonar i era president de l'associació Granollers Pedala.



En Vicenç a la falda del pare, amb els germans i la mare (Foto: arxiu familiar)

Vicenç Sáez de Tejada Escandón va néixer el 19 de març del 1960 a Rota, un poble de Cadis, i era el mitjà de cinc germans: en Ricardo, l'Ana María, en Lluís i la Matilde.

El seu pare, en Vicente, era granadí i va fer de xofer per a la Guàrdia Civil, per a una família i per als enginyers que construïen la base militar de Rota durant l'època que va néixer en Vicenç. Quan van arribar a Granollers, va fer de vigilant de nit. La mare, la María, era asturiana i va fer de minyona fins que es va casar. Al barri li deien *María la Asturiana*.

Quan en Vicenç tenia dos anys van arribar a Granollers, el 1962, any en què hi va haver inundacions i una gran nevada a la ciutat. En Vicenç i la seva família es van instal·lar al barri de Sant Miquel, lloc on va viure la seva infància, adolescència i joventut.

En Vicenç va estudiar a l'escola Pia. La seva mare tenia molt en compte la integració dels fills a Catalunya. D'aquest fet en Vicenç sempre va valorar molt l'idioma perquè, segons ell, t'obria la porta per ser part de la comunitat, i en l'etapa més adulta va fer de voluntari per la llengua al Consorci per a la Normalització Lingüística.

Després de l'etapa als escolapis, en Vicenç va cursar estudis d'administratiu a l'Escola Municipal de Treball (EMT) i el 1977 va participar en les primeres jornades culturals de l'escola, acompanyat d'en Josep Nogués, amic de joventut amb el qual es va involucrar també en altres projectes culturals i polítics, com la participació en la llista del PSUC a les primeres eleccions municipals de la democràcia, el 1979.

Va formar part de l'associació de veïns del barri de Sant Miquel, on es va implicar en les diferents mogudes veïnals d'aquells anys. Juntament amb Emília Cuenca, Joan Carrizo, Amadeu Castellano, Robert Bellet, Siqui Sánchez, Antònia Mayoral, Ramon Flores i Josep Nogués van crear el grup d'animació infantil La Sargantana, on ell s'encarregava de crear els titelles.

L'estiu del 1980 es va casar amb Emília Cuenca Biosca i van estar casats 40 anys. Amb l'Emília va tenir la seva filla, l'Anna, que va néixer el 1986, i van viure a Bellavista.



Amb en Josep Nogués i en Francesc Payàs, 2016 (Foto: Pere Cornellas)

Pel que fa al camp laboral, en Vicenç va començar a treballar en un dels tallers de plàstics situat a l'antic recinte de Can Comas. Seguidament, va treballar d'ordenança a l'Ajuntament de Granollers, on el regidor de Cultura l'enviava als actes culturals. El 1986 va crear l'empresa de gestió i planificació cultural Tríptic, SL, juntament amb dos socis. L'empresa es dedicava a organitzar actes culturals per tot el Vallès Oriental i a donar veu a diferents artistes. Tot i que també van organitzar alguns actes fora del Vallès, en Vicenç va decidir centrar-se en la comarca, ja que considerava que l'èxit en un acte era l'arrelament al territori i que es podia saber el que funciona a cada barri o municipi a través d'aquest coneixement més proper.

El 2000 es va inaugurar el Teatre Auditori de Granollers (TAG) i, des de Tríptic, hi va treballar com a empresa externa gestionant el personal d'acollida i de taquilles. Anys més tard, va entrar a la plantilla i s'encarregava de les relacions públiques i les cessions d'espais de l'equipament. Era la cara més visible del TAG i coneixia totes les entitats, escoles de dansa i professionals del sector que passaven pel teatre.

La implicació d'en Vicenç en la vida social i cultural de la ciutat va ser molt important. Va estar molt vinculat al model de Festa Major de Blaus i Blaus. El 1983 un grup de joves vinculats a l'Associació de Veïns Sota el Camí Ral, encapçalats per l'Albert Soler i en Carles Lax, entre d'altres, van començar a elaborar un projecte de Festa Major. Aquest grup de joves va començar a fer les primeres reunions al local de l'associació de veïns entre els mesos d'abril i maig del 1983. Un cop elaborada, la proposta va prendre forma. En Vicenç tenia molt clar quins havien de ser els espais festius de la Festa Major i va modelar els tipus de balls que es farien a cada plaça. Juntament amb Josep Nogués, van crear el conegut Sant Blau, que aixeca el porró, i amb la colla dels Blaus també participava a la rua de Carnaval, entre altres actes de la ciutat.

En Vicenç també va ser l'ànima del premi Jaume Maspons i Safont, un premi literari convocat per l'Associació Cultural de Granollers, la llibreria La Gralla i el diari *El 9 Nou*, que es va celebrar del 2002 al 2013 en memòria del periodista vallesà (1956-2001). L'artista Vicenç Viaplana s'encarregava de la part de disseny i en Vicenç Sáez de Tejada era el mestre de cerimònies. Muntava l'acte i aportava el seu humor satíric en tot moment. Cada any es presentava l'acte de lliurament del premi a la Sala Francesc Tarafa.



En Vicenç amb la seva dona, l'Emília, i la seva filla Anna (Foto: arxiu familiar)

El darrer any, el 2013, la lectura del veredict del premi Jaume Maspons i Safont es va donar a conèixer a través d'un vídeo que es va gravar a casa de les germanes Salameró, dues dones granollerines molt actives en la vida cultural de la ciutat. En Vicenç va arribar amb un maletí, vestit amb gavardina i una boina. Els membres del premi recorden aquell dia amb un afecte especial.

Paral·lelament al transcurs del premi Jaume Maspons, el 2006 s'instaurava el premi periodístic Gual Permanent. *El Gual Permanent* va ser una publicació anònima, satírica i més o menys periòdica que va aparèixer en aquesta ciutat a la dècada dels vuitanta. En Vicenç en presentava l'acte.

La seva vinculació a la vida associativa no només va ser a Granollers. Com a veí de Bellavista, el 2010 va ser president de la junta de la Festa Major i un dels impulsors de les colles de Guillots i Suats per tal de convertir-la en un espai més participatiu. En Vicenç estimava el seu entorn i la seva gent i entre els indrets especials que tenia no hi faltava mai Puiggraciós.

Compromès amb l'entorn i amb fer de Granollers una ciutat millor, va ser president de l'associació Granollers Pedala des del 2019 fins a la seva mort. Creia que la bicicleta és l'obra d'enginyeria més important de la humanitat i que aquesta crea comunitat i una societat més habitable. El podies veure sovint amb la seva bicicleta amunt i avall pels carrers de la ciutat.

Ideològicament, en Vicenç estava molt orgullós de ser comunista i era un clar defensor de la democràcia. Va formar part del col·lectiu EnRaonar, que es va començar a gestar el setembre del 2017. Aquell grup inicial de set o vuit persones van decidir que calia trobar maneres de connectar amb més gent i que havien de tenir sensibilitats polítiques diverses. Volien compartir sentiments i pensaments i saber com podien encarar el futur després del que acabava de passar (1-O). Actualment encara organitzen actes relacionats amb la democràcia.

Els seus amics més propers recorden anècdotes esbojarrades que han deixat empremta a Granollers i a la comarca: les primeres golfes a la plaça Perpinyà, en què donava cinc duros per cada objecte que algú agafava; les disfresses de torero o de sevillana, o les vetllades poètiques Círcol Bonaventura Carles Aribau, un concurs literari d'humor que va tenir lloc



En Vicenç en una manifestació contra la reforma laboral, el febrer de 2012,
al passeig de Gràcia de Barcelona (Foto: Josep Nogués)

a mitjans dels vuitanta i que organitzava amb en Miquel Blancher i en Jaume Maspons, entre d'altres.

A tot arreu on en Vicenç posava el peu, hi havia la garantia de feina ben feta, ironia i bon humor. Quan es parla d'en Vicenç és impossible no recordar les mil i una anècdotes i estirabots que deia a tothom, amb una gràcia innata que només ell podia tenir.